

Sigtet med bestemmelsen er, at masteejeren kun kan reservere et rimeligt antal positioner til egne antennesystemer, og at forsøg på via denne bestemmelse at chikanere andre udbydere, vil kunne afvises. Dette vil f.eks. blive relevant i forbindelse med efterfølgende afgørelser om, hvorvidt fælles udnyttelse er teknisk mulig. Modsat kan der på grund af eksempelvis sikkerhedsmæssig tilsikring være visse offentlige antennesystemer, hvor der er behov for at reservere et større antal positioner til eget senere brug, f.eks. for så vidt angår forsvaret. Dette skal der tages hensyn til.

Unighed mellem ejere, lejere og indehavere af brugsrettigheder m.v. om hvordan denne fortrinsret skal administreres, hvis der er interessemodsatninger, må løses parterne imellem.

Til stk. 3

Bestemmelsen giver forskningsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om den indbyrdes fordeling af antennepositioner på masten. Hjemlen gælder både for ejere og eksisterende indehavere af brugsrettigheder og den indbyrdes fordeling af de øvrige positioner mellem parter, der har anmodet om at fælles udnytte. Det følger dog direkte af stk. 2, at indehavere af gældende rettigheder har forrang til at reservere positioner til senere brug, forud for nye parter, der ønsker at opsætte antennesystemer.

Det er ikke hensigten at udnytte denne hjemmel såfremt brancheaktørerne senest 3 måneder efter lovens ikrafttræden indgår åbne og ikke-diskriminerende brancheaftaler herom. Er der efter udløbet af denne frist ikke indgået aftaler eller er disse ikke åbne og ikke-diskriminerende, udsteder forskningsministeren en bekendtgørelse herom.

Det forudsættes, at brancheaftalerne indsendes til Forskningsministeriet til orientering, når disse er indgået. Materielle ændringer skal ligeledes indsendes til ministeriet til orientering. Tilsvarende skal ministeriet orienteres om eventuel ophævelse af en eller flere brancheaftaler.

Er der tale om, at brancheaftalerne ikke dækker alle relevante parter, dvs. samtlige ejere af de af loven omfattede master, vil brancheaftalerne kunne suppleres med bekendtgørelsesregulering på de ikke-omfattede områder. Er der efter udløbet af disse måneder ikke indgået aftaler eller er disse ikke dækkende, udsteder forskningsministeren en bekendtgørelse. Såfremt bekendtgørelsen udstedes for at omfatte parter, der ikke har tilsluttet sig en brancheaftale, vil bekendtgørelsens udformning ske med udgangspunkt i en eller flere af de allerede indgåede brancheaftaler.

Såfremt ingen brancheaftaler indgås vil det af bekendtgørelsen fremgå, at eksisterende brugere af positioner på masten skal forrang i forbindelse med fordeling af positioner på masten, samt at yderligere brugere af masten har adgang til at vælge placering af antennesystemer i en rækkefølge baseret på, hvornår disse har anmeldt deres interesse for den pågældende position overfor Telestyrelsen, via indsendelse af fremtidige radiodækningsplaner, jf. § 16, stk. 1. Dog vil brugere, der konkret ønsker at udnytte deres »reservation« for andre, få adgang til at vælge placering forud for disse (»først-til-mølle«-princippet). Udover selve tidsaspektet skal der ved fastsættelsen af nærmere regler for tildeling af plads på masten tages udgangspunkt i at forskellige typer telekommunikations- eller udsendelsesvirksomhed kan have forskellige behov med hensyn til højdemæssig placering, myndighedsfastsatte dækningskrav m.v. For eksempel vil det være afgørende at sikre at public service virksomhederne fortsat har mulighed for at opnå fuld landsdækning. Dette vil betyde, at tv-virksomheder med et 100%'s dækningskrav have forrang for andre radiokommunikationsbrugere.

Til § 10

Til stk. 1-2

Bestemmelsen fastlægger, at ejere af bygninger eller andre høje konstruktioner, herunder ejere af master, der anvendes til andre formål end radiokommunikation, er forpligtet til at imødekomme alle anmodninger om opsætning af antennesystemer på den pågældende bygning, konstruktion eller mast. Stk. 3 kan dog bevirke, at anmodning om opsætning af antennesystemer ikke kan imødekommes.

Kravet herom gælder dog alene bygninger, konstruktioner og master over de alment gældende maksimum grænser for bygningshøjder, jf. henvisningen til § 1, stk. 2, nr. 2 og 3

Det er ikke hensigten, at pålægge ejere af bygninger, konstruktioner og af master, som nævnt ovenfor, forpligtelser i samme omfang som ejere af master til radiokommunikationsformål, hvor der blandt de involverede aktører er en fælles interesse i en udstrakt fælles udnyttelse. Ejere af bygninger eller andre høje konstruktioner m.v. vil således i modsætning til ejere af master til radiokommunikationsformål ikke være forpligtede til at foretage udbygning eller ændring af bestående konstruktioner m.v., med henblik på at muliggøre opsætning af antennesystemer.